

HVOR STOR ER MIN TRO?

INDLEDNING

Helles tale for 2 uger siden var meget inspirerende. Talte om hvorfor jeg ikke gør, de ting, jeg gerne vil.

Hvis vi har stor tvivl eller bare tvivl dybt nede, så vil vi have tendens til ikke at gøre, hvad han siger.

Matt 6:33: "Søg først Guds rige" høres ofte som en formaning.

Gud ønsker at give os vejledning til det bedst mulige liv. Han er for os og ikke imod os.

Hvorfor vil vi ikke leve, som han giver os vejledning til?

Vores "tro" handler ikke om at anerkende hans eksistens. Det handler om tillid.

Tillid til Gud: Følge hans anvisninger. At tro, at det giver det bedste liv og er det mest rigtige.

TEKST

Matt. 6:25-34:

"Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidetroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage."

DET OMVENDTE RIGE

Teksten er et uddrag af det, der kaldes "Bjergprædikenen", som i meget høj grad har lagt grunden for al etik og moral i den vestlige verden.

Her er en mand, som kommer ind på scenen og giver noget af det mest betydningsfulde undervisning, der nogensinde er givet.

Er hans budskab så: "Don't worry, be happy" ?

Er Jesus en feel-good hippie, der ikke ser verdens nød og realiteter i øjnene?

"Det siger jeg jer", han siger det, som den lovgivende Jesus.

"Vær ikke bekymrede", "Skænk det ikke en tanke". Hverken dit liv, din krop, mad, husly, penge.

Jesus taler en alvorlig advarsel og samtidig som vores hyrde, der tager sig af vores behov.

Der er ingen synd, som Jesus advarer mere imod, end at vi mistillidsfuldt bekymrer os om vores jordiske ting. Penge, tøj, mad osv.

Han ved, at det er så let for os at lade os at lade os blive helt fokuseret på vores behov.

Den store ulykke ved det er, at det viser, at både vores skat og vores hjerte er på jorden.

Det er et kald til at leve i afhængighed af Gud.

Matt. 5;3

"Velsignede er de, der erkender deres afhængighed af Gud - for de skal få del i Guds rige."

Liljerne: Skrøbelige, frie fra bekymring og smukke. Sådan ser Jesus på os.

Du skal ikke bekymre dig om, hvad du skal leve af næste år, eller når du bliver gammel.

Du skal ikke bekymre dig for, om du lever op til verdens skønhedsideal eller om du får succes.

Den måde Jesus stiller det op på, er et udtryk for det, som nogen teologer kalder "**det omvendte rige**".

Tingene er vendt på hovedet i forhold til menneskelig logik.

Formålet med livet er ikke rigdom, magt, succes, skønhed, at blive til noget, at eje noget.

Spørgsmålet for os er, om vi virkelig tror på det, eller om det bliver ved teorien. Noget vi har hørt før.

Dybt provokerende for de bekymrede. de hårdtarbejdende og de ambitiøse mennesker.

TRO STAVES T.I.L.L.I.D.

Jesus udfordrer vores tillid til Gud. I det parallelle stykke fra Lukas.

Luk. 12;28b

"Hvor er jeres tro dog lille!"

Hvordan kan han sige det? Hvad har vores tro på ham at gøre med, om vi bekymrer os om morgendagen? Man kan vel tro på Gud uanset, hvordan man lever?

Heb. 11;1

"Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses."

Jeg har sagt det før, tro handler ikke om at "bekende sig til" eller "stå inde for" noget eller nogen.

Tro i bibelsk forstand handler om at give sig liv til Jesus. At have tillid til ham som min frelser.

At lægge alle æggene i samme kurv, at sætse hele butikken, at sætte alle pengene på rød...

Om vores tro er ægte og der er integritet mellem vores liv og vores bekendelse, det kan vi se på, om vi har tillid til Jesus for alle dele af vores liv.

HVORDAN LEVER JEG DET UD?

Det, Jesus siger er, at det ses tydeligt på vores liv, om vi virkelig tror på ham, eller om tror mere på vores egen evne til at skabe et godt liv.

Hvis jeg tror på, at Gud sørger for mine materielle behov, hvorfor slider og slæber jeg så for det daglige brød? hvorfor bekymrer jeg mig om dagen i morgen, næste år og min alderdom?

Hvis jeg tror på, at Gud siger, det er vigtigere at give end at eje. Hvorfor har jeg så så svært ved at give til andre mennesker, til kirken, til de nødlidende? Hvorfor samler jeg forråd på opsparinger og pensioner. Hvorfor køber jeg alverdens dyre ting, som jeg ærligt ikke har brug for?

Forstå mig ret, jeg er ikke ude på at indsamle penge, hverken til kirken eller til andre formål. Du skal give dine penge af et glad hjerte, og ellers lade være.

2. Kor. 9;7

"Men enhver skal give, som han har hjerte til – ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver."

Men hvis du tror på, at det er **bedre** at give. Afspejler dit kontoudtog så det? Eller køber du masser af dyre ting eller samler du i lade og på opsparingskonti?

De ti bud taler om ikke at begære ting. Vi kan blive så optaget af ting, at vi bare må eje dem. For mig kunne det være en bestemt bil, en bestemt mobiltelefon, computer eller måske en dyr rødvin.

Gud gør det helt klart, at det er bedre at leve i materiel tilfredshed og kæmpe mod trangen til at eje. Praktiserer vi det med vores liv? Eller lader vi kulturen sætte dagsordenen for vores liv?

Hvis jeg tror på, at det er lige så vigtigt at bruge tid sammen med Gud til at læse i Bibelen og til at bede til ham, som det er at indtage fysisk føde. Hvorfor gør jeg det så så sjældent? Hvorfor sulter jeg mig selv rent åndeligt?

De af os, der er vokset op i en kirke, har så ofte hørt undervisning om, hvor vigtigt det er at læse i sin Bibel og finde tid til bøn. For de fleste af os, har det mest ført til dårlig samvittighed og følelse af at være mislykket som kristne.

Men det handler ikke om at tilfredsstille Gud. Det handler om, hvorvidt vi tror på, at det er **lige så vigtigt** for vores helbred at tilbringe tid med Gud, som det er at spise mad.

Matt. 4;4 - Jesus citerer 5. Mos. 8;3

"Men han svarede: »Der står skrevet: >

Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.< «"

Ordet der bruges er "Rhema". Guds talte ord, i modsætning til "Logos" det skrevne ord.

Vi skal leve af Guds tale til os, ligeså meget som vi skal leve af maden.

Er livet bedre, når du prioriterer tid sammen med Gud? Er det livsvigtigt?

Eller er det en sur pligt, som ikke rigtig gør en mærkbar forskel?

Hvis jeg tror på, at min værdi som menneske ligger i at være Guds barn og i, at han har skabt mig som den jeg er, og at jeg er smukkere end Salomo i al sin pragt ligesom liljerne. Hvorfor bruger jeg så al den energi på at leve om til tidens og kulturens skønhedsideal?

Jeg siger ikke, at du ikke må rede dit hård, tage makeup eller deodorant på.

For nogen var det måske en god idé at køre en kam gennem håret ind imellem!

Jeg siger ikke, at du ikke må tage vare på din krop. Hold dig i god form og spis sundt.

Men for mange af os, så bliver det alt for tæt forbundet med vores selvværd og værdi som menneske, hvordan vi tror, vi bliver opfattet.

Vi tror, vi er for tykke, for tynde, for høje, for lave, har det forkerte tøj. Vi bruger uanede penge på fitness, slankekur, tøj, makeovers, skønhedsoperationer, solarier, frisører osv.

Når du ser dig i spejlet, ser du så et Guds barn, som er elsket og smuk i hans øjne, eller ser du et menneske, der ikke lever op til skønhedsidealet?

1. Pet. 3;3-4

"Vær ikke så stærkt optagede af jeres udseende, af kunstfærdige frisurer, kostbare smykker og fornemt tøj, at I forsømmer at pleje hjertets indre skønhed, der giver sig udtryk i en venlig og stilfærdig optræden. Det er en skønhed, som ikke falmer, og den er meget værd i Guds øjne."

Er det den gamle historie om, at det er den indre skønhed, der tæller, og at det er kun noget som grimme mennesker siger? Eller er det virkelig vigtigere at have en smuk karakter, der behager Gud?

Hvis vi tror på, at Gud sætter en ramme for sex, at den eneste sunde og ultimativt tilfredsstillende måde at bruge sex på sker med én partner alene efter indgåelsen af ægteskab. Hvorfor bruger vi så sex som et middel til selvtilfredsstillelse?

Du må gerne være uenig med Gud, hvis du vil. Men du viser klart, at du ikke har tillid til ham.

Hvis sex skal være **godt**, så skal det foregå indenfor ægteskabet. Med én partner.

Hvis du med fuld accept lever i seksuelle relationer uden for ægteskabet eller fx bruger pornografi, så er det ifølge Gud at bruge hans gave på den forkerte måde. Det er **destruktivt**.

Matt. 5;27-30

"I har hørt, at der er sagt: ›Du må ikke bryde et ægteskab.‹ Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går

tabt, end med, at hele dit legeme kastes i Helvede. Og hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvede."

Jeg forsøger ikke at få dig til at skamme dig. Det gør Gud heller ikke. Det er netop hele pointen med at leve troen ud. At vi **skal tro** at det er det bedste for os.

Lige præcis omkring sex er de kristne kendt for at være mest modkulturelle. Er vi bare snerpede? Kan du følge tankegangen? Hvad er problemet med sex? Har du tro på Gud? Er du sikker?

TAG ET SKRIDT I TRO

Vi skal tage et skridt i tro. Gøre noget, fordi vi har tillid til Gud. Stole på hans visdom.

Jeg har selv haft en lang periode med masser af stress og udfordringer.

Økonomiske problemer, bekymringer og at blive boende, konkurs, fyringer mv.

Vores prioriteringer går helt intuitivt i den forkerte retning, når vi bliver pressede. Vi begynder at stramme grebet om vores liv. Forsøger at løse problemerne selv.

Jeg tror, der generelt kan være tre grunde til, at vi ikke følger Guds anvisninger i livet:

Nummer 1: Vi forstår ikke hans løfter. Vi har brug for at lære ham bedre at kende.

Der er to slags mennesker, der ikke kender Guds løfter. Dem, der gerne vil lære, og dem har Gud stor tålmodighed og nåde overfor for. Og så er der det, der er ligeglade med, hvad Gud mener om deres liv. Det er sådan, nogle mennesker, som Bibelen kalder "tåber".

Ord. 9;10

"At frygte Herren er begyndelsen til visdom, at kende den Hellige fører til forstandighed."

Nummer 2: Vi tror ikke rigtigt på, at Guds vejledning virkelig er bedre end vores egen.

Hvis det er der, du er, og du ikke kan forstå, hvorfor livet ikke udfolder sig for dig. Hvorfor du ikke er fyldt med glæde og fred, men i stedet er fyldt med bekymringer og stræben efter succes, så kan jeg kun opfordre dig til at tage et skridt i tro og give Gud tillid.

Nummer 3: Vi lever vores liv i et overlevelseshemmelighed.

Ligesom min stressede periode er det let at blive distraheret.

Det er utroligt, at vi bliver ved med at insistere på, at Gud vil begrænse vores liv. At han vil tage alt det sjove og gøre os til kedelige mennesker.

Jesus siger, at vi ikke skal bekymre os. Vi skal leve som Gud siger, og så overlade vores liv i hans hænder. "Hver dag har nok i sin plage", Gud ved, at livet kan være svært. Han ved også, hvad vi har behov for. I sidste ende står vores **tro** på spil. En **tro uden tillid** er ikke en livsstil, men en religion.